

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobců: a) P. D.

b) R. D.

oba zastoupeni advokátkou JUDr. Vladislavou Rapantovou
sídlem Dukelská 891/4, Olomouc

proti

žalovanému:

Krajský úřad Zlínského kraje
sídlem třída Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

za účasti:

1. E.ON Česká republika, s. r. o.
sídlem F. A. Gerstnera 2151/6, České Budějovice
2. D. D.
3. město Chropyně
sídlem náměstí Svobody 29, Chropyně

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 10. 2018, čj. KUZL 70311/2018

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobci nemají právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Odbor výstavby a životního prostředí Městského úřadu Chropyně (stavební úřad) vedl společné řízení sp. zn. 7017/2017/OVŽP o vydání územního rozhodnutí a stavebního povolení (dále jen „stavební řízení“). Jeho předmětem byla rekonstrukce obytné části rodinného domu č. p. X na pozemku p. č. X a p. č. X v k. ú. X. Žalobci jsou spoluvlastníky pozemku p. č. X a rodinného domu č. p. X v k. ú. X. Pozemek a rodinný dům žalobců hraničí s pozemkem p. č. X a rodinným domem č. p. X. Ve stavebním řízení vznesli žalobci námitku, že rodinný dům č. p. X zasahuje do jejich pozemku, načež je stavební úřad vyzval k podání žaloby příslušnému soudu ohledně této občanskoprávní námitky. Stavební úřad tak učinil výzvou ze dne 25. 5. 2018 (dále jen „výzva“). Ačkoliv žalobci dne 6. 6. 2018 podali žalobu k Okresnímu soudu v Kroměříži a tuto skutečnost stavebnímu úřadu ohlásili, pokračoval stavební úřad v řízení a dne 18. 7. 2018 vydal společné rozhodnutí o umístění stavby a stavební povolení (dále jen „stavební povolení“).
2. Proti rozhodnutí o stavbě podali žalobci odvolání, které žalovaný zamítl rozhodnutím označeným v záhlaví (dále jen „napadené rozhodnutí“ nebo „odvolací rozhodnutí“). Proti němu brojí žalobci u Krajského soudu v Brně žalobou podanou dne 29. 11. 2018.

II. Argumentace žalobců

3. Žalobci navrhují napadené rozhodnutí zrušit, neboť jej považují za nezákonné. Poukazují na to, že v souladu s výzvou stavebního úřadu podali dne 6. 6. 2018 Okresnímu soudu v Kroměříži návrh na rozhodnutí ve sporné věci. I přes to však stavební úřad dne 26. 6. 2018 rozhodl o pokračování stavebního řízení s tím, že podaná žaloba nemá vazbu na předmět vedeného řízení. Žalobci mají za to, že stavební úřad neměl právo si o jejich námitce učinit úsudek podle § 89 odst. 6 a § 114 zákona č. 183/2006 Sb., zákon o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).
4. Žalobci zpochybňují i samotný úsudek stavebního úřadu, který vypořádal jejich námitku vznesenou v průběhu stavebního řízení. K tomu stavební úřad pouze uvedl, že na vlastnické hranici mezi budovou č. p. X a budovou č. p. X je jediné místo, kde může vznikat pochybnost o přesahu budovy č. p. X na pozemek p. č. X (pozemek ve vlastnictví žalobců). Na základě úvahy rozvedené ve stavebním povolení dospěl stavební úřad k závěru, že obvodové zdivo budovy č. p. X prochází napříč vlastnickou hranicí a nepřekračuje mezní odchylky. S touto neprokázanou konstrukcí stavebního úřadu žalobci nesouhlasí. Poukazují také na to, že žalovaný v průběhu řízení výzvu, kterou stavební úřad odkázal žalobce k podání žaloby k soudu, přezkoumal a potvrdil ji jako správnou.

III. Argumentace žalovaného

5. Žalovaný navrhuje podanou žalobou zamítnout a argumentuje ke každému žalobnímu bodu. Na svém procesním stanovisku setrval po celou dobu řízení před soudem.

IV. Posouzení věci krajským soudem

6. Žaloba **není důvodná**.

7. Soud rozhodl ve věci samé bez jednání za podmínek § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

Skutková zjištění

8. Soud nejprve stručně nastíní skutkový stav, jak vyplynul z napadeného rozhodnutí a ze správního spisu, a to jen v rozsahu potřebném pro následné právní posouzení věci.
9. Především je nutno říci, že předmětem stavebního řízení byla rekonstrukce pouze části stavby č. p. X na pozemku p. č. X (dále jen „rekonstruovaná část stavby“). Z přiložené části projektové dokumentace (viz níže) je zřejmé, že rekonstruovaná část stavby se bezprostředně dotýká pozemku p. č. X a stavby č. p. X ve vlastnictví D. D. Z téže dokumentace je zřejmé, že rekonstruovaná část stavby se bezprostředně nedotýká pozemku p. č. X, který je ve vlastnictví žalobců, a tedy ani hranice mezi pozemky p. č. X a X. Jak konstatoval stavební úřad ve stavebním povolení, rekonstruovaná část stavby je od hranice mezi pozemky p. č. X a X vzdálena min. 3 metry a v projektové dokumentaci je zdůrazněno, že stavba nebude mít žádný vliv na sousední nemovitost č. p. X.
- [obrázek anonymizován]
10. V průběhu stavebního řízení vznesl žalobce a) námitku, spočívající v následujícím – dle něj přesahuje stavba č. p. X na pozemek p. č. X, který spoluvlastní se žalobcem b). Tuto námitku zprvu stavební úřad posoudil jako občanskoprávní, týkající se existence nebo rozsahu vlastnických nebo jiných věcných práv, a odkázal žalobce na soud. Stavební řízení přerušil. Žalobci v souladu s výzvou podali žalobu k okresnímu soudu a oznámili tuto skutečnost stavebnímu úřadu v souladu s výzvou. Stavební úřad však následně svůj názor přehodnotil se závěrem, že vlastnická či jiná práva žalobců k pozemku p. č. X či stavbě č. p. X nemohou být stavbou přímo dotčena, neboť stavba je od pozemku p. č. X a stavby č. p. X oddělena částí stavby č. p. X, která není dotčena stavebními pracemi podle vedeného stavebního řízení. Stavební úřad uzavřel, že spor o zásah stavby č. p. X nepředstavuje překážku pro pokračování ve stavebním řízení. V řízení tak pokračoval a vydal stavební povolení.

Právní posouzení

11. Podstatou sporu mezi stranami je skutečnost, zda mohl stavební úřad posoudit občanskoprávní námitku žalobců a pokračovat ve stavebním řízení i přes to, že žalobci v souladu s jeho výzvou podali žalobu k příslušnému soudu.
12. Námitku žalobců posoudil stavební úřad jako námitku občanskoprávní povahy ve smyslu § 89 odst. 6 stavebního zákona, podle kterého si stavební úřad nemůže bez dalšího učinit úsudek a rozhodnout ve věci, pokud se námitka týká existence nebo rozsahu vlastnických nebo jiných věcných práv. Obdobnou úpravu obsahuje § 114 odst. 3 stavebního zákona pro stavební řízení. Podle § 57 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, závisí-li vydání rozhodnutí na řešení otázky, již nepřísluší správnímu orgánu rozhodnout a o které nebylo dosud rozhodnuto, může správní orgán vyzvat účastníky řízení k podání žádosti o zahájení řízení před příslušným orgánem veřejné moci. Pokud došlo k podání žádosti o zahájení takového řízení, nemůže si správní orgán o takové námitce učinit úsudek sám a je povinen vyčkat na výsledek tohoto řízení. Aby však námitka měla tuto „přerušovací“ povahu, musí splňovat určité znaky. Základním z nich je závislost vydání rozhodnutí ve stavebním řízení právě na této námitce. Ze stanoviska Veřejného ochránce práv ze dne 5. 9. 2016, čj. 2691/2016/VOP (dostupné z <https://eso.ochrance.cz>; dále jen „stanovisko“)

vyplývá, že probíhá-li v souvislosti s pozemkem, který má být povolením stavby dotčen, soudní řízení o soukromoprávním sporu mezi stavebníkem a účastníkem řízení, není tato skutečnost vždy důvodem pro přerušení stavebního řízení. Dále se ze stanoviska podává, že se musí jednat o případ, kdy je výsledek stavebního řízení přímo závislý (§ 57 odst. 1 správního řádu) na výsledku soudního řízení. Jinými slovy, rozsudek soudu bude mít přímý vliv na to, zda stavební úřad stavbu povolí, či nikoliv. Soud se s tímto názorem plně ztotožňuje, ostatně obdobně vyznívá i judikatura vyšších soudů (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 12. 2010, čj. 7 As 52/2010 – 83 nebo usnesení Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 1892/13 ze dne 15. 8. 2013). Výhrady žalobců je tak nutno posuzovat s ohledem na zmíněný § 57 odst. 1 písm. b) správního řádu, který spojuje vyzvání účastníka k podání žaloby pouze s námitkou, na jejímž řešení závisí vydání rozhodnutí. Tuto povahu námitka žalobců nemá.

13. Z posouzení skutkových okolností má soud za prokázané, že rekonstrukce stavby č. p. X se bezprostředně dotýkala pozemku p. č. X a stavby č. p. X, neboť rekonstruovaná část stavby přiléhala ke stavbě č. p. X a tedy ke společné hranici mezi pozemky p. č. X a p. č. X. Hranice mezi pozemkem p. č. X a pozemkem ve vlastnictví žalobců však nebyla dle dokumentace stavbou vůbec dotčena. Z projektové dokumentace jednoznačně plyne, že část stavby č. p. X, která přiléhá ke stavbě a pozemku ve vlastnictví žalobců, není předmětem stavebního řízení a nebude v ní prováděna plánovaná rekonstrukce. Jinými slovy, rekonstruovaná část stavby se dotýká té části této stavby, která bezprostředně nesousedí s pozemkem a stavbou ve vlastnictví žalobců. Námitka, že stavba č. p. X zasahuje na pozemek žalobců, je pro účely stavebního řízení nepodstatná a na jejím řešení nezávisí rozhodnutí v tomto řízení.
14. Soud také poukazuje na skutečnost, že část stavby č. p. X, která bezprostředně přiléhá k pozemku ve vlastnictví žalobců (a jejíž část se tedy má nacházet na jejich pozemku), je předmětem jiného stavebního řízení, ve kterém již došlo k vydání stavebního povolení pod čj. MCH 6371/2016. Soud nemá k dispozici správní spis k tomuto řízení, ale jistě by uplatněná námitka měla místo právě ve zmíněném řízení, neboť hranice mezi oběma pozemky mohla být touto stavbou přímo dotčena.
15. To, že pro žalobce byla argumentace stavebního úřadu matoucí, je pochopitelné. Ten totiž nejdříve konstatoval, že námitka žalobců a její řešení soudem nemá vliv na stavbu, neboť stavba je od hranice mezi pozemky p. č. X a p. č. X vzdálená alespoň 3 metry. Následně se však pustil do posuzování možných sporných bodů na této hranici. Tyto jeho úvahy považuje soud za nadbytečné. Zároveň mohlo v žalobcích vyvolat zmatek vyjádření stavebního úřadu, že pokud by stavba přeci jen zasáhla na pozemek žalobců, posuzovala by se taková část stavby jako přístavek a s ohledem na dobrou vůli stavebníka by pozemek přirostl k pozemku pod stavbou. Tyto myšlenky směřoval stavební úřad dle názoru soudu k již existující stavbě č. p. X (tj. ke stávajícímu, nikoliv projektovanému stavu). V rámci stavebního řízení totiž nemá být postavena žádná stavba na sporné hranici mezi pozemky p. č. X a X.
16. Námitka žalobců, že výzvu stavebního úřadu potvrdil v průběhu řízení i žalovaný, je také nedůvodná. Žalovaný výzvu stavebního úřadu, kterou úřad vyzval účastníky řízení k podání žalob k soudu, skutečně přezkoumal. Učinil tak rozhodnutím ze dne 24. 7. 2018, čj. KUZL 53344/2018, ovšem na základě odvolání jiného účastníka řízení než žalobců. Logicky tedy žalovaný posuzoval zákonnost výzvy ve vztahu k tomuto účastníkovi a jeho

námitce. Pokud shledal výzvu zákonnou, nevztahovalo se toto posouzení i na žalobce a jejich námitku, neboť ti odvolání proti výzvě nepodali.

17. Závěrem soud uvádí, že postup stavebního úřadu, který změnil v průběhu stavebního řízení názor na to, zda vlastnickou námitku žalobců lze považovat za předběžnou otázku, nebyl správný. Stavební úřad si měl kromě určení, zda jde o námitku, o které sám nemůže uvážít, ujasnit předem také to, zda se jedná o námitku, jejíž řešení je nezbytné pro rozhodnutí ve věci. Této své povinnosti stavební úřad nedostál a odkázal žalobce na soud, aniž k tomu byly splněny zákonné předpoklady. Tato vada však nezpůsobila nezákonnost napadeného rozhodnutí. Stavební povolení a napadené rozhodnutí jsou věcně správná. Pokud by stavební úřad řešil svůj prvotní chybný postup tím, že by čekal na rozhodnutí soudu o námitce žalobců, ačkoliv ta nemůže mít dopad na výsledek stavebního řízení, dopouštěl by se tím nečinnosti vůči stavebníkovi. Záleží nyní na úvaze žalobců, zda i za těchto okolností budou pokračovat v civilním sporu se svou sousedkou, příp. zda budou hledat satisfakci za soudní řízení zahájené „zbytečně“ v důsledku nesprávného poučení stavebního úřadu, např. podle zákona č. 82/1998 Sb. o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád).

V. Náklady řízení

18. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu těch nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který úspěch ve věci neměl. Žalobci před soudem neuspěli (soud žalobu zamítl jako nedůvodnou), proto nemají právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu by jinak – jakožto úspěšnému účastníkovi řízení – právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, s ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu mu je však nelze přiznat, neboť nepřesahují rámec jeho běžné úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014 - 47, č. 3228/2015 Sb. NSS).
19. O náhradě nákladů osob zúčastněných na řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 5 s. ř. s., podle něhož má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které ji vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V tomto řízení žádná povinnost osobám zúčastněným na řízení uložena nebyla.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 28. 1. 2020

Mgr. Milan Procházka

předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl předsedou senátu Mgr. Milanem Procházkou ve věci

žalobců: a) **P. D.**, narozen ...
bytem X
b) **R. D.**, narozen ...
bytem X
oba zastoupeni advokátkou JUDr. Vladislavou Rapantovou
sídlem Dukelská 891/4, Olomouc

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem třída Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

za účasti: 1. **E.ON Česká republika, s. r. o.**
sídlem F. A. Gerstnera 2151/6, České Budějovice
2. **D. D.**
bytem X
3. **město Chropyně**
sídlem náměstí Svobody 29, Chropyně

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 10. 2018, čj. KUZL 70311/2018

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 28. 1. 2020, čj. 30 A 181/2018 - 61, se opravuje tak, že správné datum vydání rozsudku je 28. 1. 2021.

Odůvodnění:

Krajský soud v Brně vydal dne 28. 1. 2021 rozsudek čj. 30 A 181/2018 - 61, kterým zamítl žalobu ve výše uvedené věci. Na rozsudku je uvedeno datum vydání 28. 1. 2020, ve skutečnosti však byl vydán dne 28. 1. 2021.

Podle § 54 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), opraví předseda senátu v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a v počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti (přičemž podle § 55 odst. 5 s. ř. s. platí totéž přiměřeně i pro usnesení). Týká-li se oprava výroku, vydá o tom předseda senátu opravné usnesení a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci. Opravit lze pouze nesprávnost, která je každému zřejmá z porovnání výroku rozhodnutí s jeho odůvodněním, případně z jiných souvislostí, a proti opravnému usnesení je přípustná samostatná kasační stížnost (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2007, č. j. 4 Ans 3/2006 - 123, č. 1177/2007 Sb. NSS).

Soud naznal, že k nesprávnému uvedení data vydání napadeného rozhodnutí došlo a tato chyba je zjevná z obsahu spisu. Jde o evidentní písařskou chybu, kdy nedopatřením byl v datu ponechán předchozí kalendářní rok. Z těchto důvodů přistoupil Krajský soud v Brně k opravě rozsudku tak, jak je ve výroku uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 14. 4. 2021

Mgr. Milan Procházka, v. r.
předseda senátu